

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne pett-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 "gledeški stolba". Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. administrativne stvari, je v "Narodnej tiskarni" v Kolmanovej hiši.

Germanizatorsko delovanje c. kr. tržaškega namestnika.

Znano je, da je c. kr. namestnik v Trstu, g. de Pretis, bivši ustavoverni minister, hodil pred nedavnim po slovenskih primorskih krajih, po Goriškem in Istri, ter priporočal — učenje nemščine! Da bi bil tudi mej Italijani Furlanije isto priporočal, tega nismo brali. Tudi nismo brali, da bi bila za časa njegovega vladanja agitacija vleizdajne „Italie irredente“ pojenjala, ampak naroče. Pač pa beremo spet v zadnjem „Soči“ kakov sad je rodilo prizadevanje gospoda namestnika za nemščino. „S.“ poroča s Krasa:

Gosp. c. kr. o krajniglavar sežanski je po „zaslijanju“ kraju svetov v Sežani in Komnu ukazal, da se za tekoče leto uvede obligatorično podučevanje v nemškem jeziku na štirirazrednej ljudskej šoli v Sežani in trirazrednej ljudskej šoli v Komnu. To je potem on naznani okrajnemu šolskemu svetu v Sežani, kateri je to naredbo okrajnega glavarja na znanje vzel in potem še sklenil, da se ima uvesti obligatorično podučevanje nemškega jezika tudi na dvorazrednej šoli v Tomajih in na enorazrednej šoli v Nabrežini, v Gorjanskem in v Kostanjevici. Poduk v nemškem jeziku se ima pričeti v večrazrednih šolah uže v drugem razredu. Ta naredba se je tudi uže uvela dejansko! — Če so to nasledki potovanja gospoda tržaškega namestnika po Krasu, mora se pač žalostno imenovati. Ne moremo pa se zadostno začuditi, kakó da so mogli to nepostavno naredbo z veseljem vzeti na znanje „odlični Kraševci“, ko so ti vrli, zavestni in pogumni na-

rodnjaki pokazali, da so ponemčevanje ljudskih šol razširili še celo na enorazredne ljudske šole! Človek bi obupal nad tako zavestjo našega narodnojaštva.“

Poizvedeli smo žalibog iz gotovega vira, da je deželnih šolskih svetov v svojej poslednjej seji to reč razpravljal in dottični sklep sežanskega okraj. šolskega sveta potrdil, in da sta za uničenje tega nepostavnega sklepa govorila in glasovala le edina dva poslanca iz deželnega odbora.“

Stvar govori sama. Pomankanje tiskovne svobode nam brani, to dejanje jednega c. kr. namestnika — kajti da okrajni glavarji niso iz svoje iniciativi ravnali, to vemo — pretresavati, kakor bi radi. Nemški in nemškutarski listi to pač smejo, mi slovanski novinarji bili bi brž konfiscirani. Zato pričakujemo, da bode goriški državni poslanec dr. Tonkli to reč s svojo energijo v roke vzel in osvetil, pri čemer mu bodo drugi slovenski poslanci gotovo radi pomagali, ker tu gre zoper nas vse.

Pa spet se tu pokazuje, kako se pod ministerstvom Taaffejevim od zgoraj propoveda nam princip ravnopravnosti in pravičnosti, a od spodaj se od nižjih organov vrši ravno protivno!

Tacega akta germanizovanja najnižjih slovenskih šol, ki je protivno pedagoškim načelom, niti pod Lasserjem nij bilo. Potlej pa Nemci kriče, da so oni zatirani!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. novembra.

Iz Linca se telegrafira, da je na strankarski shod konservativnih Nemcev, ki se je

včeraj obhajal, došlo osem tisoč udeležnikov. Resolucija, ki je bila sprejeta, naglaša, da se naj ustava ohrani, svoboda in red vzdrži, volilna pravica razširi, šola uredi, a v to-nomija razširi, a državna enota varuje. Pri banketu je napil Lienbacher zvezi in združenju vseh avstrijskih narodov.

Liberalni nemški časniki so silno hudi na linškega škofa Rudigerja, ker je baje pre-povedal svojim duhovnom maše brati ob pri-kli svetkovanja spomina cesarja Jožefa.

Nemško-nacionalna agitacija v Avstriji donaša v svojem razvijanju čedalje bolj čudo dišeč kulturne cvetove. Zadnjič smo-mnenjali, kako bije "D. Ztg." človekoljubnosti v obraz s tem, da hujška Nemce, naj ne pomagajo nesrečnim Zagrebčanom. To hujškanje baje zdaj sluša tudi finančni odsek dunajskega mestnega zastopa, ki je "za zdaj" zavrgel predlog za podporo Zagrebčanom, češ, da stvar nij tako nujna.

V budgetnej debati ogerskega zobra je 19. novembra Hrvat Dragotin Stražimir besedo poprijel in rekel: Hrvatsko sta zadela dva huda udarca. Jeden strahovit naturen po-jav, potres. Drugi ne manj hud je pa proti-zakonitost ogerske skupne vlade. Ta vlada je zakon, ki obstoji mej Hrvatsko in Ogersko, v mnogem ozirom teško žalila. Govornik našteje potem nezakonitosti skupne vlade na Hrvat-skem, zlasti rabo magjarskega jezika. Govor-nik pravi, da je to neumnost, če se reče, da Ogerska vzdržuje Hrvatsko. Ogerska brez Hrvatske niti obstati ne bi mogla. Hrvatska le želi, da se obstoječ zakon vrši.

Vnajanje države.

Iz Cetinja se poroča, da je Riza paša, predno je odpotoval iz Skadra, zbral okolo sebe albanske vodje in jim rekel, naj se ne udadé Črnogorcem, ker tudi Derviš paša nij od sultana pooblaščen, da bi zoper nje orožje rabil. Ta izjava kaže se, da je resnična, kajti Derviš paša je pred kratkim pustil 200 Albancem iz Tetovega, da so se pridružili svojim

Listek.

Tri dni v Vrazovem zavičaji.

(Spisal Vatroslav Holz.)

II.

(Dalje.*)

Črez kake pol ure dospemo k Svetinjam, kjer nam pride nasproti vrli tamošnji župnik g. Ivan Gajšak, ter nas prijazno povabi na svoj dom, kjer nam je s sladkim jeruzalemškim vinom postregel. Pokazal nam župno matico, kjer je zabelezen krst Vraza, rojenega 30. junija 1810 v občini Žerovince, kamor spada Cerovec. Pogovorili smo se o potrebnih pripravah za jutranjo svečanost ter dolčili, do kam se imajo gostje peljati, da ne bude treba predaleč peš hoditi itd. —

Ko se poslovimo pri župniku, podamo se zopet na Vrazov dom. Pot od Svetinj v Cerovec gre mej goricami, navzdol skozi mali bukov

gozd mimo vasi Veličane po zavetnem dolu navkreber po vinogradu k hiši. V dolini pod Vrazovim domom opozorim slavnega sopotnika na v "Djulabijah" proslavljenia mesta.

Pod Vrazovo gorico, ležečo na južno-iztočnej strani hriba, je gaj, kamor je često zabajal Vraz, o katerem poje v "Djulabijah":

"Evo gaj, u kolo gdē se hvata Vilah,
I studenac, Lada gdē me zagrlila . . ."

Tu pod košatim gabrom izvira bister studenec, čiste in prizorne vode, kakor ribje oko, obrobljen z mahovitim obrežjem. Poleg studenca je majhena livada, z vrbami obdana. Tu sem hodijo Vrazovi po vodo, in pri tem studenci so se navadno o poletnih večerih, še za časa mojega bivanja na Vrazovem domu zbirala dekleta iz okolice, katerim so se pri-druževali ondotni mladiči. Jeden mladičev je sviral na piščalko ali na rečno harmoniko in brdki pari so se vrtili radostno po zelenej grivi. Vmes pa so dekleta popevala, da se je razlegalo po tihoj dolini. Tu sem je baje tudi

Vraz svoj čas zahajal sè svojo sestro Anko, kar svedoči 50. kitica v III. delu "Djulabij":

"Ovdje je dolina, ovdje i studenac,
Gđe na glavo sestra metnula ti vēac . . ."
Gđe si se u kolo uhvatio Vila . . ."

Poseli smo vsi trije na rob tik studenca in g. dr. Marković nam je čital dotične kitice Vrazovih pesnij. Blažena selska tihota je vela okrog nas, po tem zavetnem skrovišči, daleč proč od mestnega šuma; sveta čuvstva spoštovanja so nam prošinjala vznešena srca, slu-teča navzočnost pesnikovega duha, razdevajočega se iz prekrasnih njega proizvodov. V zelenem bukoviji pa je požvižgal zlatokljun kos, brezskrbno frfraje po vejevji, a ob nogah žuboreli so nam srebrni valovi istega studenca, iz katerega je zajemala miljena Vrazova sestra Anka, katero je toli ognjeno ljubil, kakor pravi Jugoslovan . . .

Iz slastnega zavzetja nas prodrami poludanski zvon in krenili smo po dolini skozi gorico gori na Vrazov dom. (Dalje prih.)

* Glej št. 267 "Slovenskega Naroda".

rojakom v Ulcinji. — Iz Carigrada pa javljajo, da je angleški poslanik dal sultanu 10 dni časa, v katerem se mora Ulcinj izročiti.

V Prizrenu se je ustanovila neka albanska vlada, ki je vse otomanske uradnike od tod pognala. Ta albanska vlada organizuje svoje vojake, katere pošilja na Grško ropat. V Carigradu se vse to ve, ali porta nehče nič storiti, ker se boji Albancev ter računa na njih pomoč zoper Grke.

Kakor se piše, Grki skrbé za pomnoženje svoje vojne moči. Grška vlada je namreč ukazala osnovati 10 novih bataljonov pešcev in 4 nove poljske baterije. Armada se bode na tak način baje pomnožila za 15.000 mož. Do konca marca prihodnjega leta dobi grško brodovje še dve novi oklopni korveti. V Salamiskem arzenalu delajo se torpedni čolni, ter je dovršenih 40 prevoznih mostov.

V berlinskej zbornici poslanec je bila 20. t. m. stavljena do vlade interpelacija zarad agitiranja zoper jude po Nemškem. V imenu Bismarkovem je odgovoril grof Stollberg tako, da zagovorniki judev niso prav nič zadowoljni. Dejal je namreč, da zagotavljajo obstoječi zakoni ravnopravnost včer in da vlada teh zakonov ne bo spreminja. Poslanec Windhorst je dejal, da judovsko vprašanje niti v zbornico ne spada nego je mora prebivalstvo samo rešiti.

Dopisi.

Iz Planine na Notranjskem 20. nov. [Izv. dop.] Naša uboga dolina bode letos zoper žalostno jesen zabilježiti imela. Še nijsmo pozabili škode, ki jo je nam povodenj leta 1879 napravila, in uže nam preti jednak nešreča, kajti vsled deževnega vremena je uže mnogo časa voda naraščala. Tako, kakor je pa včeraj popoldne deževalo, bilo se je batiti, da voda izstopi do ceste, katera pelje na Rakov, ali žalibog še huje je prišlo.

Okolo 8. ure na večer prične mej silo veliko točo, gromom in bliskom tako neprestano liti, kakor da bi se bili vsi oblaki nad vasio od neba odtrgali. Tako je bilo, da najstarejši ljudje takega ne pomnijo, in so rekli, da tak more le sodaji dan biti. Groza je človeka obhajala to slišati in videti, in trajalo je to črez uro.

Nasledki tega pokazujojo se le prehitro. S hribov in gričev, ob krajih, od koder drugače ni kapljice ne priteče, valili so se kar celi potoki; vsi studenci in izvirki so se odpri — in so v tem majhenem času tako narastli, da je v nekaterih mestih črez veliko novo cesto kar nenadoma povodenj prišla in se po starej cesti z groznim šumenjem razlivala, ter v kleti, veže in druge hramne privrela in ljudem mnogo škode napravila. Najhujše je bilo pa pri tako imenovanej Skadolki. Tukaj je ob trenotku bila prva hiša do oken zalita, voda je soboj nosila cele hlode, plotove, kamenne, prašiče, katere so sicer srečno rešili; a nekaj kuretnine je potonilo. Tudi na pohiši je mnogo škode napravila, ker je blato in druge nesnage v hiši nosila, celo kadí s kislino, zeljem in repo vred je prevrnila, da so ubogi ljudje še ob to vsakdanjo jed! Ubogi otroci so kar na peč hiteli, da nijsa v vodi potonili. Sreča velika, da nij to dalje, nego le jedno uro, ob tej uri ne bolj pozno bilo, in so ljudje precej na pomoč prihiteli, — drugače bila bi škoda neizrekljiva in lehko bi se bila velika nesreča pripetila.

Ako denes okolo pogledaš, stoji voda, katera je v 48. urah skoraj do metra dorastla, na cesti proti Haspergu do 80 cm. na visoko, mnogo njiv je tacih, da jih je milo pogledati, zemlja je odnesena na več črevljev globoko in več sežnjev široko in namesto zemlje je

njiva polna peska in kamenja, tako, da bi človek mislil — da so tod kakšne prav slabe ceste. Kje bodo zoper davki ubogega kmeta! Ako vreme lepo ostane, tako prihaja voda navadno še 3 dni, če bode pa še deževalo, bode strašno naraščala, potem pa so nekateri posebnega usmiljenja vredni, zakaj revščina je velika in ako še voda večjo škodo napravi, bode treba zoper državne in bratovske pomoči in usmiljenja.

Iz Gorice 20. nov. [Izv. dop.] (Veliko besedo v korist po potresu unesrečenih Hrvatov) napravi 27. t. m. ob 7¹/₂ zvečer goriška čitalnica v svojih prostorih z jako zanimivim programom. Igrala se bode igra „Stara mesto mlade“, svirala bode menda vojaška godba in pel bode krepak pevski zbor pomnožen z najodličnejšimi pevci z Goriškega in morda tudi iz Trsta — pod vodstvom g. Hribarja. Upati tedaj smemo najobilnejše udeležbe; kajti poleg najblažjega človekoljubnega in bratoljubnega namena gre tu pokazati, kako globoko čutimo tudi mi Slovenci kruto nezgodo, ki je zadela naše sobrate. Slovenci smo res žalibog siromaški narod, to Hrvati dobro vedó, zato pa ne pričakujejo od nas zdatne podpore, ta jim od drugod ne izostane — temuč veselilo je bode mnogo bolj naše bratsko sočutje. Naj tedaj druge čitalnice po Goriškem in drugod sledijo temu lepemu izgledu.

Iz Zagreba 20. novembra. [Izv. dop.] Uže četrty dan dežuje neprestano, tako, da nam voda pri razprtih strehah v stanovanje sili ter nam razmače zidine. — Denes se malo dela zavoljo grdega vremena, čeravno je cerkvena oblast dozvolila, da se smejo hiše tudi ob nedeljah popravljati.

Včeraj je zoper pobegnilo do dve tisoč ljudij iz Zagreba, ker jih je potres v noči od petka na soboto preplašil. Bilo je zares grdo tisto noč, zdele se je, da ogenj kar šviga iz zemlje, in šumenje pod zemljo je bilo strašansko. Vseh beguncev je do 10 tisočev, židov nij ostalo 100 v Zagrebu.

Naši žurnalisti ignorirajo preveč ponavljajoče se potrese, in to nij koristno, ker se jim potlej nič ne veruje, ako tolažijo zbegano ljudstvo. Ljudje, ki nemajo volovske kože, dobro čutijo vsak potres, posebno po noči, pa jim se čudno zdi, da ravno žurnalisti nič ne vedo o kakovnem potresu.

Dosti je takih v Zagrebu, ki se nijsa še vlegli v posteljo in se nijsa še slekli od 9. t. m. počenši do denes.

Siromašnejci posestniki dobivajo od podpornega odbora po 100 gold. da si popravijo strehe na hišah, samo je težko dobiti delavcev.

Ban grof Pejačević je odišel v Budapešto, ravno tako predsednik saborski Nik. Krestič.

Proti uradnikom, ki so zapustili Zagreb brez dopusta, postopa se disciplinarno, pri finančnem ravnateljstvu so uže trije odpuščeni iz službe.

Da so na Slovenskem začeli nabirati milodare za siromašne Zagrebčane, je naredilo tukaj dober vtis, če je težko prejemati milodare sploh, je vendar ugodnej, prejeti jih iz prijateljske roke nego li od nasprotnika ali celo od sovražnika.

V noči od včeraj do denes smo čutili dva slaba potresa, denes je mir.

Iz sv. Miklavža pri Ormoži 19. nov. [Izv. dop.] Zima je tu; ceste so slabe, mostovi čakajo popravka; dela za okrajni zastop je dosti; ali okrajnega zastopa nemamo; stari se

veseli svojega životarenja; novi pa zastop čaka najvišjega odloka, da bi se smel konstituirati in delo pričeti; takovo je to življenje sedanje vlade; tudi ona se usmili samo ob sebi propadajočega ustavoverstva ter še mu pušča živeža, kolikor more. Ona pusti stari ustavoverni okrajni zastop še v prejšnjem delovanju ter zavira oživljenje konservativnega narodnega okrajnega zastopa ormožkega. Kedaj bo vendar konec tej neodločnosti? Pričakujemo, da bodo naši državni poslanci na Dunaji o tej stvari kojo spregovorili.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj na ukaz deželne vlade zarad treh vrst v „političnem razgledu“ (o praznovanju stoletnega spomina cesarja Jožefa) konfisciran. — Zoper to konfiskacijo bomo uporabili vsa pravna sredstva, ki nam jih zakon podaja.

— (Imenovanje novega finančnega direktorja za Ljubljano.) Nedeljska „Wiener Ztg.“ nam je prinesla zdaj jedenkrat tako imenovanje, s katerim moremo Slovencu zadovoljiti biti. Za finančnega direktorja v Ljubljani je imenovan gosp. Tomaz Bartušek, prej več let finančni uradnik v Ljubljani, zadnja leta finančni nadsvetovalec v Innsbrucku. Gosp. Bartušek je rodom Čeh, v Ljubljani nij nikdar spadal k ustavovernim preganjalcem Slovencev, in je zato priljubljen bil. Tacih višjih uradnikov nam treba, a ne političnih nemških agitatorjev!

— (Mariborske okolice poslane, baron Gödel,) je odložil svoje mesto kot dunajski finančni prokurator.

— (Koroški deželni predsednik.) Cesars je potrdil penzioniranje koroškega deželnega predsednika, grofa Lodrona, in imenoval za to mesto dvornega svetovalca Schmidt-Zabierova.

— („Slovenski Pravnik.“) Od novega leta 1881 naprej bode izhajal tukaj v Ljubljani razen beletristično-znanstvenega lista „Ljubljanskega Zvona“, tudi še drug mesecen slovensk časopis, „Slovenski Pravnik“. Izdajal ga bode s sodelavstvom ljubljanskih in vnanjih slovenskih juristov tukajšnji advokat dr Alfonz Mošé. Ime časopisa kaže uže dovolj i program njegov. Mi smo to novo z velikim veseljem slišali. Ravno zdaj, ko se od vseh strani kliče po slovenskem uradovanju, in se to tudi res čedalje bolj razširja, potreben je tak strokovnjašč časopis za juriste na Slovenskem jako zelo. Prepričani smo torej, da mu ne bode manjkalo niti duševne niti ne materialne podpore.

— (Slovensko gledališče) je bilo pri zadnjej predstavi v nedeljo prepolneno. Naprošeni smo od odbora gospij, ki nabirajo za obleko ubožnim otrokom, za kateri namen je tudi čisti dohodek te predstave odločen, v njih imenu lepo zahvalo izreči dramatičnemu društvu in diletantom gg. igralkam in gg. igralcem za njih sodelovanje. O igranjih bomo jutri več poročali.

— (Kmetijska družba kranjska) ima tukaj denes 24. novembra v mestnej dvorani ob 9. uri dopoludne občni zbor.

— (Javen ljudski shod) v Ljubljani mislijo, kakor smo slišali, v nedeljo napraviti nekateri naši obrtniki in delavci. Govorilo se bode na tem shodu o stanji tukajšnjega obrtstva in delavstva in o razširjenji volilne pravice.

— (Semenj sv. Lišpete) zadnji pondeljek nij bil tako obilno obiskan, kakor druga leta, kar je se ve da najbolj zaviralo

deževno vreme v obče, povodenj okolo Ljubljane in v bližnjih krajih pa še posebe. Na živinski semenj se je prignalo kakih 450 glav goveje živine, še precej lepe. Pitanih volov nij bilo dosti, večjidel so jih pokupili po visokej ceni ljubljanski mesarji, in živinski kupčevalci iz Reke in Trsta. Tudi druga goveja živina razen volov je bila prilično draga. Živinski trgovci iz Reke in Trsta so nakupili nad 60 glav pitanih volov in jih dobro plačali. Konj se je prignalo kakih 300, a malo je bilo lepih. Kupčija je bila slaba, ker je majheno število italijanskih barantačev le malo kupilo. V obče je bila kupčija slaba. Trgovci z raznim blagom se nijsko nič kaj pohvalili, še menj krčmarji, kajti vse je hitelo le domov, ker je dež neprehnomna nalival.

— (Mrtvega) so zadnji ponedeljek zjutraj našli v njegovej sobi v Drašlerjevej hiši starega črevljarja Halma. Pogrešali so ga uže od petka pretečeni teden. Gotovo ga je uže v petek mrtvud zadel.

— (Povodenj na ljubljanskem močvirju.) Neprestani dež je ljubljansko močvirje uže zadnjo soboto v daljavi 4000 oralov popolnem preplavil. Vasi Črna Vas, Havptmanica, Lipe, Vnanje gorice, Blatna Brezovica in Karolinsko predmestje so popolnem pod vodo, ki stoji po dva črevlja visoko v vseh poslopijih. Večinom so ljudje bežali v zgornja dela poslopij, uboga živina v hlevih pa stoji do života v vodi. Nekatere hiše so v nevarnosti, da se bodo podrle. Kar se tiče oziminske setve, je po povodnji popolnem uničena. Zdaj naj gredo nekateri gospodje, ki mislijo osušenje močvirja in hitreji odtok Ljubljance rešiti le s fazami, gledat močvirje pa tudi jez pri Udmatu, ki baje „nič ne zavira odtoka Ljubljance“. Tudi proti Vrhniku in Borovnici je vse ozemlje poplavljeno in bodo posestniki trpeli veliko škodo.

— (Nesreča vsled povodnji.) Iz Borovnice se nam piše: Dne 19. t. m. o polu devetej uri zvečer sta se v najhujšej nevihti in v največjem nalu napotila voznika Miha Knap in Valentini Kržič, hlapec pri Janezu Opeki v Rakitni, s praznima vozoma iz gospod Lorenc Vrbičeve gostilnice v Borovnici, akoravno jima je omenjeni gospod zavoljo velike vode branil na vso moč proti domu. Prišedši na most čez Borovnišico, nij bil Knap pri volji iti naprej, ker je bilo vode na cesti skoraj jeden meter, ter je obrnil svoje konje. Kržič pa požene mimo in pravi tovarišu: „Ali nemate nič korajže!“ Kmalu potem pa zavpije: „Joj, pomagajte!“ — Zavozil je bil v temi preveč na desno ter obtičala sta konja v nekej jami z vozom vred. Ko pride vračajoči se Knap nazaj v vas, gospodu Vrbiču nemudoma pové, kaj se je zgodilo in ta pošlje hlapce, če bi bilo mogoče kaj pomagati. Pa vse brez vspeha, ker blizu nij bilo moči. — Denes, ko je voda nekoliko upadla, potegnili so mrtve konje še uprežene iz vode. Konja sta bila vredna okolo 450 gld., a hlapca nij bilo mogoče dobiti. Bog vé, kam ga je voda odnesla. Naša Borovniška ravina je vsa pod vodo, videti je kakor morje.

Drug dopisnik nam isto nesrečo tako pričoveduje: V petek 19. t. m. je pripeljal iz Rakitne Kovačev hlapec s par konji voz dilj na tukajšnji kolodvor. Mej tem pa, ko je konje krmil, se je zmračilo in je voda vsled velicega deževja poplavila belo ravan. Dotični krčmar, pri katerem je imel konje, mu je branil, da mu nij potreba nočoj odhajati domu, ker je voda preveč narasla, in da se mu utegne ka-

kova nesreča pripetiti. Hlapec pa ne oziraje se na krčmarjev opomin, napreže konje pa se odpelje. Ko pa dospe v log, tam kjer voda najbolj teče črez pot, zanese voda konje, voz in hlapca v globino zraven ceste in — potopilo se je vse! Drugo jutro dobili so konje in voz v jarku vtopljene in hlapcev klobuk, hlapca je voda odnesla. Vrednost vtopljenih konj ceni se na 500 gld. Sedaj se vidi koliko potrebno bi bilo, da bi se bil predlog gospoda B. pri nekej občinskej seji izročil, namreč da bi se bilo ob cestah, posebno pa v takem kraji, v katerem se lehko kakšna nesreča pripeti, nasadilo sadno drevje, da bi v tacih slučajih bilo voznikom kot kažpot, in še koristi bi občini pričašalo, ali pametni predlog se je s smehom zavrgel.

— (Doktor bogoslovja.) Z Dunaja se nam piše: Denes 19. nov. je bil ob 12. uri v vseučilišnej dvorani g. Mihail Napotnik, duhovnik lavantinske škofije, rojen na Tepanskem Vruhu v konjiškej fari, slovesno za doktorja bogoslovja promoviran. G. Mih. Napotnik je 1. 1871 z odliko dovršil gimnazijo v Celji, bil potem jednoleten prostovoljec. Bosenska okupacija je tudi njega poklicala kot vojaškega duhovnika v vojsko. G. Napotnik je vedno odlikoval se z iskrenim rodoljubjem, veliko bistromnostjo. Slovenska Matica je priobčila iz Napotnikovega peresa lep članek o ranjencem Jos. Rozmanu, in „Slovenski Gospodar“ je pred letom priobčeval živimi barvami pisane članke o Bosni itd. Nadejati se smemo, da bode g. N. še mnogo koristil domovini sè spremnim svojim peresom.

— (Slovensk roman v češčini.) Glasilo moravske češke narodne stranke „Moravska Orlice“, prijavila sedaj v podlistku Stritarjev roman „Zorin“, ki ga je na češki jezik preložil cand. prof. J. Pešiček. V nemškem prevodu prihaja je „Zorin“, kakor smo uže omenili, nedavnai po prazkem „Politik“.

Razne vesti.

* (Ne kolni!) Zagrebški župan je izdal oglas, da se ne sme kleti. Vsak, kdor bode klel, bode kaznovan z zaporom od 6 ur do 14 dnij. V originalu se ta oglas tako-le bere: „Od njekolika godina biva sve to više, da se pojedini ljudi u gradu Zagrebu rado služe mrkimi kletvami. Tim ljudem je već prešlo u običaj, da za svaku malenkost, pa i nebilo to u kakvoj svadbi ili srčbi, odmah prekunu boga, svetca, angela, grob, krst, vjeru itd. Da tako mrzke kletve samo sablazan prouzrokuju, a onim, koji jih izučuju najmanje na čast nesluže, netreba tomu nikakova dokazivanja. Želeti je, da se taj grdi običaj u gradu Zagrebu izkoreni, i zato se saobćuje občinstvu grada Zagreba, da se izučivanje bogumrzkih kletva u obče strogo zabranjuje. Svaki koji se bogumrzkom kletvom služio bude, kaznit će se po cesarskoj naredbi od 20. travnja 1854. zavtorom od 6 ura do 14. dana“

Doneski za unesrečene v Zagrebu.

III. izkaz.

V Ljubljani: Gg. dr. J. Kapler 5 gld., J. Počivavnik, J. Černe, Fr. Štrukelj, A. Porenta, J. Kopač, Fr. Drašler, L. Žvab, J. Žabjek, J. Flore, J. Ablin, M. Hauptmann, K. P., F. Mariacher, gpđ. N. Soklič, P. Černe in M. Dimnik po 1 gld. F. Bradaška 2 gld. Neimenovan 5 gld. E. Hirschmann 3 gld. J. Perdan 5 gld., J. Oblak 2 gld., dr. F. Ambrožič 2 gld., J. K., J. Č. in J. G. po 50 kr., dr. B. Glančnik v Mariboru 10 gld., dr. A. Prus v Konjicah 10 gld., pri seji občinskega zastopa v Udmatu nabранo 7 gld.

K temu v II. izkazu št. 267 izkazanih 118 gld. 57 kr., torej skupaj 187 gld. 7 kr.

Daljne doprineske administracijo tega lista rada prejema in jih hoče poslati županstvu v Zagreb.

Administracija „Slov. Naroda“.

Loterijne srečke.

Na Dunaji 20. novembra: 60, 6, 21, 1, 34.
V Gradcu 20. novembra: 69, 81, 10, 74, 65.

Vsem prijateljem in znancem naznana podpisana, da se je vsegamogočemu dovolilo poklicati po kratkej pa hudej bolezni gospodičino

Terezijo Fischer

v 19. letu njene starosti dn. 17. t. m. v boljše življenje.

Gornji grad, 19. novembra 1880.

592) Žaluoča družina.

Gospodu Jakobu Alésevcu, „Brenzeljnju“, v Ljubljani.

Menda zato, ker sem Vam vrnil Vaše glasilo „Brenzeljnja“ ter Vam sporočil, da ga nečem prejemiati več, začeli ste v „Slovencu“ indirektno napadati banko „Slavijo“, trošeč o njenih uradnikih laži, da „surovo agitirajo zoper „Slovenca“ in „botrujejo pri njegovem seziganju“.

Ker Vam velja načelo „calumniare audacter etc.“, zabranili ste sprejeti v list popravek, katerega sem bil uredništvu poslal, opiraje se na § 19 tiskovnega zakona, in katerega je odgovorni urednik obljubil priobčiti. Vložil sem torej proti „Slovencu“, ki je, kakor se zdi, izključno Vaša domena, tožbo.

Namen tega mojega javnega pisma pa je povedati Vam, da vsi oni trije uradniki, katere Vi z zančljivim izrazom „pisati“ pitate, plačujejo davek in imajo volilno pravico — cesar pa Vi kot „redacteur en chef“ o sebi ne morete reči.

V Ljubljani, dn. 21. novembra 1880.

Ivan Hribar,
glavni zastopnik banke „Slavije“.

Vabilo k udeležitvi

dobitnih šans velike, od **hamburgskega mesta** garantovane denarne loterije, v katerej se mora

8 milij. 379.760 drž. mark

v teku nekaj mesecev **gotovo** dobiti.

Novi, v 7 oddelkov vremenj igralni načrt ima mej 90.500 loži **46.640 dobitk**, in sicer oziroma

400.000 drž. mark,

posebno pa

1	dob. à m.	250.000	4	dob. à m.	8000
1	„	150.000	3	„	6000
1	„	100.000	52	„	5000
1	„	60.000	6	„	4000
1	„	50.000	108	„	3000
2	„	40.000	214	„	2000
2	„	30.000	10	„	1500
5	„	25.000	2	„	1200
2	„	20.000	533	„	1000
12	„	15.000	676	„	500
1	„	12.000	950	„	300
24	„	10.000	26.345	„	138
				itd.	itd.

Vzdiganje dobitkov je uradno določeno.

K prihodnjemu prvemu vzdiganju te velike denarne loterije stane celo orig. los le 6 mark, ali gl. 3.50 av. bank. pol orig. loza le 3 marke, ali " 1.75 " " četr " $\frac{1}{2}$ " ali 90 kr. ter se ti od države garantovani originalni loži proti posiljatvi svote v gotovini ali po nakaznicie, ali pa proti povzetju zneska v najoddaljenejši kraju franko razpoložljajo. Manjše svote morejo se pripisati tudi v pismenih markah.

Hisa Steindecker je v kratkem času svojim interesentom izplačala **velike dobitke** po mark **125.000, 80.000, 30.000, 20.000** in več po **10.000** itd. in je s tem pripomogla k sreči mnogovrstnih rodbin.

Uloge so v primerji velikim dobitkom jako neznačne ter se mora le priporočati, da se jendrak sreča poskusi.

Vsek udeleženec dobi pri naročbi uradni načrt in po vzdigonji dobitkov oficjalni listek vzdignenih števil.

Dobiti se izplačujejo točno pod državnim poroštvo ter se morejo na direktno vposlanje ali na željo interesentov z mojimi zvezami na vseh večjih tržiščih izplačati.

Naročila naj se povratno, vsekakso pa pred **30. dnem t. m.** zaupno pošljejo na **trdno staro tvrdko**.

Josef Steindecker,

Bank & Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. **Hisa Josef Steindecker** — poznata kot solidna in reela — ne potrebuje posebnih reklam: te zato izostanejo, na kar se čestito občinstvo opozarja.

(545—6)

Tuji.

21. novembra:

Pri Slonu: Schwarz, Biller iz Gradea. — Skalitzky iz Dunaja. — Polak iz Tržiča. — Schlosser iz Dunaja. — Dejak iz Novega mesta.

Pri Maliči: Just iz Dunaja. — Nardelli iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarju: Schwam iz Dunaja. — Stengel, Luchschnieder iz Gradea.

Dunajska borza 23. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	72	gld.	20	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	15	"
Zlata rente	87	"	05	"
1860 drž. posojilo	131	"	25	"
Akcije narodne banke	820	"	—	"
Kreditne akcije	285	"	—	"
London	117	"	60	"
Srebro	9	"	37 $\frac{1}{2}$	"
Napol.	5	"	61	"
C. kr. cekini	58	"	10	"

Trgovina z železom.**ŠTEFAN NAGY**

v Ljubljani.

Premeščenje.

Jemljem si čast uljudno naznanjati, da sem svojo trgovino z železom preložil v prejšnjo Strojevo hišo gosp. Karla Galeta, na mestnem trgu št. 2, poleg magistrata.

Zahvaljevajoč se svojim p. n. naročnikom za zaupanje dozdaj mi izkazano, prosim še za daljna naročila ter se priporočam udano

(593-1) **Štefan Nagy,**
na mestnem trgu št. 2, poleg magistrata.

Mestni trg
št. 2
P

M. NEUMANN-OV

etablissement gospodskega oblačila, v Ljubljani, Slonove ulice h. št. II.

priporoča

Zimske suknje	od gld. 14.—	višje.
Menčikove od tkanine	" "	18.—
" lodna	" "	13.—
Sako od lodna	" "	5.—
Zimske hlače	" "	5.—

**Velika izber deških in otročjih oblek
jako v ceno.**

Najnovejše za gospe: **ogrindjala-mantoux-paletot**
ima (591-2)

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice h. št. II.

(584-3)

Naznanjilo.

V Ljubljani, hôtel „pri slonu“ na dunajskoj cesti št. 2, v prvem nadstropji v dvorani prodajalo se bode skozi ves tezen zdanjega letnega semnja zdolej navedeno blago iz najugodnejše konkurzne mase tekstilnih (tkanih) izdelkov. Res čudovito nizke cene prekose vsako uže bivše

razprodajanje.

Koliko časa se bode prodajalo, to je odvisno od tega — kar se ob sebi razume — kolikor časa je kaj blaga. — Zato se ob sebi priporoča hitro nakupavanje.

KASTNER & Oehler**V Ljubljani**

ob semnji „pri Slonu“ na dunajskoj cesti št. 2 v I. nadstropji v dvorani.

Na Dunaji:

VI. Mariahilferstrasse 97.

V Pragi:

Obstgasse 9.

V Brnu:

Rennergasse 11.

V Budapešti:

Königsgasse 19.

Izpisek iz cenika.

78 ctm. 1 met.

1000 kom. najnovej. bareša in Mo- zambique	gl. —12	gl. —15 $\frac{1}{2}$
1000 kom. blaga za spalne suknje	—13	—17
2500 " chiffona	—12	—15 $\frac{1}{2}$
1000 " blaga za obleke	—16	—20 $\frac{1}{2}$
5000 " trakov	—2	—2
3000 " čipk ali špic	—2	—2 $\frac{1}{2}$
500 " baržunastih trakov	—2	—2 $\frac{1}{2}$
Blago za obleko $\frac{5}{4}$ široko, platnen dessinee elegantnih boj na izber	—14	—18
Flanela za obleko in srajce	—22	—28
Orlean gladek in vtisnen, črn ali pisan	—18	—23
Jesenska tkanina, rips, vsake barve	—22	—28
Matlasse, teške kvaliteti	—26	—33 $\frac{1}{2}$
Diagonal, za vsako saisono	—13	—17
Taffet, črn in pisan	—88	1.15
Terno, double, teške kvaliteti	—65	—83
Pasci (porte) za obleko, teške kval. Volna za pletenje, bela, cel zavitek	—1—	—1—
Ovratniki za ženske, trojni s sedлом	—16	—21
Razne barve blago za telovadno obleko	—16	—21
Cachenez za gospode	—13	—17
Baržunast trak 2 prsta širok	—3	—4
Servijete h kavi	—8	—8
Otročje nogovice, velika izber, par	—7	—7
Karir. posteljna oprava, canefass	—16	—21
Oxford, največja izber	—13	—17
Dežniki z 8. deli	—88	—88
Tarlatan za plesno toaleto	—7	—7
Surovo platno za ženska oblačila	—20	—26
Garniture za kavo z dam. servijet	—26	—26
Cloth. dežniki sè sprožilnikom	—130	—130
" od svile	—3	—3
Srajce za gospode, Oxford	—58	—58
" " bel shif, gilet-prsi	—95	—95
" " z vezljanimi prsi	—130	—130
Flanelaste srajce sè svilo na prsih obrobljeni	—1.30	—1.30
Životinski podrsajčni za gosp. strukus	—58	—68
Spodnje hlače za gosp.	—68	—78

Razen tega je pa tudi še velika izber **najnovejših redij za zimo**: posebno je velika zaloga suknja, pregrinjalov in svilenega blaga. Ta prilika je posebno ugodna za nakupovanje bale in božičnih ter novoletnih daril, kajti cela zaloga blaga, obsežajoča modno, manifikturno, svileno, sukneno blago in razne vrste špic, ima se v kratko odmerjenem času popolnem razprodati. Žato je tudi cena odločena **smešno nizka**.

Prodaja se v Ljubljani v hôtelu „pri Slonu“ na dunajskoj cesti št. 2 v prvem nadstropji v dvorani.